

Recensie: Interview Kathleen

concert
news.be

foto © Universal Music Belgium

Recensie:

Kathleen Aerts was in een ver verleden de blonde van K3. Voor vele nostalgische fans zal ze dat ook altijd blijven. Nu werkt ze nog steeds graag aan kinderliedjes. Zo bracht ze in 2012 'Dag Sinterklaasje' uit met sinterklaasliedjes die ze in een nieuw jasje stopte en toerde ze vorig jaar een jaar rond met de Ketnetband. Daarnaast hield Kathleen zich ook bezig met projecten voor het wat oudere publiek. In 2009 bracht ze 'Kathleen in symfonie' uit en een boek getiteld 'Mijn leven als K1'. Vorig jaar kwam haar jongste boek uit 'Voor altijd mijn mama' over de jongdementie van haar eigen mama en hoe ze daarmee omging. Een vrouw met vele gezichten dus die binnenkort aan een nieuw avontuur zal beginnen.

Je bent zangeres, actrice, schrijfster en presentatrice. Hoe kan je dat blijven combineren? Ik vind eigenlijk alles heel leuk om te doen. Het is veel, maar op zich valt dat wel mee. Goed time management is the key en goed verdelen. Ik heb natuurlijk ook een lieve man die mij bijstaat, dus dat valt allemaal wel goed mee hoor. Å

Wat vind je het leukste om te doen? Ik vind afwisseling wel leuk. Zingen blijft de rode draad in mijn leven. Dat doe ik sowieso iedere dag. Is het niet in de douche dan is het in de living voor ons mama. Het leukste vind ik de combinatie. Ik heb toch geregeld een nieuwe uitdaging nodig. Zo gaan ik en mijn man binnenkort Stieviewondertours aanbieden naar Zuid-Afrika. Het is geen geheim dat wij smoorverliefd zijn op dat land. Dat is weer eens iets helemaal anders (opgewekt). Daarnaast ga ik ook een single in het Afrikaans uitbrengen, maar dat zal voor september 2016 zijn. Allemaal nieuwe uitdagingen waarin ik heel veel zin heb. Å In 2009 besliste je na 10 jaar te stoppen met K3. Je werd vervangen door Josje Huisman. Een geschikte kandidaat volgens jou? Ja uiteraard, ze heeft dat heel goed gedaan. Å Hoe voelde het nadat je die stap had gezet? Een druk die van je schouders viel of toch een beetje spijt die je bekwam? Spijt niet. Elk ding dat ik tien jaar lang met K3 heb gedaan, heb ik echt met hart en ziel gedaan. Het was wel leuk om ineens de vrijheid van een open agenda te hebben. Als je met drie in een groep zit, moet je rekening houden met elkaar. Ik kon nu eens de dingen doen die ik echt wou doen. Eerst heb ik met mijn man de wereld rondgetrokken waarna we uiteindelijk zijn blijven plakken in Zuid-Afrika. Het was echt een luxe om te gaan en te staan waar je wou. Ik had plots veel meer rust want K3 was heel leuk, maar ook heel hectisch. Onze agenda lag vaak voor meer dan een jaar vast. Nu is het meer go with the flow. Å

Toen je hoorde dat Karen, Kristel en Josje gingen stoppen. Wat dacht je toen? Ik schrok er nu niet echt van. Ze hebben dat natuurlijk al heel lang gedaan. Na 17 jaar zullen ze op pensioen willen gaan (lachend). Ik was misschien een beetje verrast, maar ik begrijp het wel. Å Josje had het in een interview erover dat je geleefd wordt als lid van K3. Kan je haar daarin volgen? Dat is een kwestie van hoe je het bekijkt. De jaren zaten goed vol, maar als ik terugkijk, heb ik dat als een geschenk ervaren. Ik heb zo een fantastische dingen mogen doen, ben op zo veel plekken geweest en heb zo veel lieve mensen ontmoet dus ik ben daar eigenlijk vooral heel dankbaar voor. Als je het gevoel hebt dat je geleefd wordt, dan is het wel een goede beslissing om te stoppen. Je moet altijd iets met hart en ziel doen want anders is het ook niet echt meer. Ik heb eigenlijk vooral genoten van die tien jaar en ik denk dat ik voor

mezelf ook op het juiste moment gestopt ben. Â Nu is de nieuwe K3 al een tijdje bekend met Marthe, Klaasje en Hanne. Heb je ze al ontmoet? En geloof je in hen? Ik heb ze nog niet ontmoet nee. Ik ben ook al zeven jaar weg dus op de voet volg ik het niet meer. Ik zie van alles in de kranten passeren, maar heb ze nog niet in het echt gezien. Het zijn drie jonge, frisse gezichten dus ik hoop dat ze K3 nog lang in leven houden. Â Welke tips zou je hen geven om het minstens 10 jaar vol te houden? Het is cliché, maar geniet ervan. Er gebeurt zo veel rondom je dat je soms misschien jezelf voorbij loopt, maar je moet af en toe wel eens stilstaan en beseffen dat het iets heel leuk en uniek is dat je meemaakt. Â Er wordt beweerd dat je op 8 mei 2016, tijdens de allerlaatste K3 show, mee op het podium zal staan. Klopt dat? En wat mogen we verwachten? Ik moet je jammer genoeg teleurstellen. Er is heel veel rond te doen en het heeft zelfs op de voorpagina van de krant gestaan. Ik heb zelf ook heel veel vragen gehad van mensen en fans die het heel leuk zouden gevonden hebben om hun jeugd nog eens te herbeleven, maar het is een keuze van Studio 100. Zij willen vooral de klemtoon leggen op de nieuwe K3 en het feit dat de oude nu stopt. Eigenlijk doen ze zondag niets speciaal blijkbaar. Ze doen gewoon de show die ze het hele jaar al doen. Ik had me anders nog graag in een K3 pakje gehuld (lachend). Â

Is het een vloek of een zegen: bekend zijn? Eigenlijk meer een zegen vind ik. Iedereen is lief voor je en je wordt op handen gedragen. Ik ben me er ook wel heel hard van bewust dat je door dat bekend zijn wel de dingen kunt doen die je doet. Het is omdat mensen je leuk en goed vinden dat je kan blijven zingen. Ik ben die mensen heel dankbaar en heb nog nooit met tegenzin een handtekening gezet. Â Naast je vele bezigheden heb je al veel meegemaakt. Je boek 'Voor altijd mijn mama' bewees dat nogmaals. Had je geen moeite om zo een intiem boek uit te brengen? Ik heb daar heel lang over nagedacht en veel twijfels over gehad want je laat natuurlijk wel echt in je privéleven kijken. Het is ook geen mooi verhaal. Het is heel droevig, maar mijn motivatie was ten eerste een beetje therapeutisch schrijven. Op het moment dat ik het boek begon te schrijven, zat ik echt een beetje vast in het verdriet om mijn mama en dat neerschrijven heeft enorm goed geholpen. Ten tweede hoorde ik toevallig op de radio dat er over jongdementie eigenlijk heel weinig geweten is en dat er veel onbegrip heerst. Toen heb ik de knoop doorgehakt en heb ik het gewoon gedaan. Dan had ik ook het gevoel dat het niet voor niets was geweest. Dat mijn mama haar ziekte toch op de een of andere manier zin heeft gehad.

Je hebt een voorliefde voor Zuid-Afrika. Er was zelfs een moment dat men beweerde dat je naar daar ging verhuizen. Vanwaar komt die liefde voor het land? Nu ben je terug in ons land: voor even of lange tijd? We verblijven heel veel in Zuid-Afrika, maar we blijven pendelen met Vlaanderen. De mensen hier zitten toch ook nog in mijn hart, maar het is alleszins een tweede thuis geworden. We blijven hier nu twee weken en dan gaan we terug. Zuid-Afrika is gewoon een prachtig land want je vindt er de wereld in één land.

< Caro Dralants >